

عنوان مقاله:

طراحی شهری بر اساس بهره‌وری انرژی

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین‌المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

علیرضا عبدالله زاده - استادیار گروه شهرسازی، واحد بیضا، دانشگاه آزاد اسلامی، بیضا، ایران

زهرا توکلی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، واحد بیضا، دانشگاه آزاد اسلامی، بیضا، ایران

خلاصه مقاله:

طراحی شهری بر اساس روش‌های سنتی، تمرکز بر بعد زیبا شناختی، فرم و شکل ساختمان‌ها دارد و توجهی به ابعاد، عملکرد انرژی نظیر بهره‌وری ندارد. تفاوت‌های اساسی میان طراحی شهری و سیستم‌های انرژی به عنوان یک مدلطراحی وجود دارد، در طراحی شهری هنگامی که یک مدل طراحی تعریف می‌شود، تصمیم‌گیری‌ها، بر اساس شکل و فرم صورت می‌گیرد اما در سیستم‌های انرژی منظور از یک مدل ارزیابی بهره‌وری سیستم از لحاظ انرژی است. از این رو در طراحی شهری بر اساس بهره‌وری انرژی، باید پلی میان دو رشته معماری و مهندسی انرژی زده شود، که از همان مرحله اول یعنی طراحی، مهندسان طراحی شهری و انرژی در کنار یکدیگر به وسیله تعاریف، ابزارهای مشترک و الگوریتم منسجم بتوانند به بهترین و مناسب‌ترین طرح از لحاظ فرم، شکل، انرژی و انتشار گازهای گلخانه‌ای برسند. در این مقاله ابتدا با تعریف کلمات مشترک بین دو رشته سعی شده است تعریفی مشترک از این کلمات ارائه شود. در قدم دوم به ابزارهای موجود و در دسترس برای هر دو گروه نظیر خورشید، موقعیت جغرافیایی و... پرداخته شده و در مرحله‌آخر با توجه به تعاریف و ابزارهای مشترک میان هر دو رشته و همکاری مشترک میان مهندسان طراحی شهری و مهندسان انرژی الگوریتمی منسجم و یک پارچه‌ای برای طراحی شهری بر اساس بهره‌وری انرژی ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

طراحی شهری، بهره‌وری انرژی، انرژی خورشیدی، تعادل انرژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/619376>

